திருவரங்கம் கலம்பகம்

1887

O-,17KPP,T
M87
115559

1887

T.D.R. e no 2701
R.R no 138-4-87

ஸ்ரீ

அழகியமணவாளதாசர்

என்கிற

திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்

அருளிச்செய்த

கோயிற்கலம்பகம்

என்னும்

திருவரங்கக்கலம்பகம்

மூலபாடம்.

293 THUMBOO CHETTY ST. MADRAS

இஃது

சென்னபட்டணம்:

ஊ-புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

O-,17KPP,T
1183
11589

ஸ்ரீ

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

தனியன்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆழ்வார் முதலின் அவர் [illegible] திருநாமமறைதந்தார் தமிழால்
வாழ்வார் மணவாளர் மாண்பவருட் – டாழ்வாரும்
எம்போ லியர்க்கு மிரங்கியரங் கக்கலம்ப
கம[illegible]ாத நல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லினுக்கும் பொருளினுக்கும் தொடைநோக்கு நடைநோக்குந் துறையினுக்கோ டெண்ணினுக்கும் காணவிலக்கியமாவ தன்றியிவீடு பட்டோர், நன்னினும் புத்தியும்பத்தியும்பெறுவர் முத்தியுண்டா நானொன் சொல்கேன், பன்னுக மணவாளர் பரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர் பாரீர்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

வேதந் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல் செய்த விமலன் பொய்கை, பூதன் மயிலையர் கோன்புகழ்ச் சேரன் புதூரன் தொண்டர், பாதந் தருந்துகள் மாமழிசைக்குமன் பாணன்மங்கை, நாதன் மதுர கவிகாதை பாதங்க ளென்னுறுத்துமே. (க)

மறைப்பாற் கடலைத் திருநாவின் மந்தரத் தாற்கடைந்து, மறைப்பாற் பயந்தித் தமிழா யிரத்தின் சுவையமிர்தம் கறைப்பாம் பணைப்பள்ளியானன்ப ரிட்டங் களிக்கருக்க, நிறைப்பான் கழலன்றிச் சன்ம விடாய்க்கு நிழலில்லையே. (உ)

பிடிக்கும் பாசமயக்குல வேழம் பிளிறவெருண்
டடிக்குங் கூர்ச்சிங்க வேறனை யாரெழு பாருமுய்ய
ப், படிக்கும் புகழெம்மி ராமானுசமுனி பல்குண
மும், வடிக்குங் கருத்தினர் கேதிரு மாமணி மண்
டபமே.

வானிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தாழ்வான்மகிழ்ந்த
தேனிட்டதார்நம்பெருமாள்குமாரர்சிலையயன்
றானிட்டசாபந்துடைத்தாளரங்கர்சங்காழிபுய[கே.
நானிட்டவென்றருள்பட்டர்பொற்றாள்கதிநந்தமக்

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை-எட்டடித்தரவுகள் (உ)

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கு
நீர்பூத்த திருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிறைப்பறவை புறங்காப்பச் சேனையர்கோன் பணிகேட்ப
நறைப்படலைத் துழாய்மார்பி னுயிறுபோன் மணிவிளங்க
வரியதா னவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரியமால் வரையுளரிக் காடென்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான் மறைபரவப் பாற்கடலுட் பருமணிச்சுட்
டாயிரவாய்ப் பாம்பணைமே லறிதுயிலி னினிதமர்ந்தோய்.

மண்ணகந் துயர்நீங்க வானகந் தொழுதேத்தக்
கண்ணகன்சோ ணாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புளினத்துப்
பம்புகதிர் விசும்பிரவி பசும்பரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மதி லேழுடுத்த திருவரங்கப் பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற் றகடுரிஞ்சு மணிக்கதவ நீள்வாயின்
மாணிக்க வெயில்டரப்பும் வயிரமணி விமானத்தண்
மின்னிலங்கு தொடிவலய வியன்வலக்கை கீழ்கொடுத்துத்[தெ
தென்னிலங்கைத் திசைநோக்கித் திருநயனந் துயில்வோய்

இவை - ஈரடித்தாழிசைகள்

தேவராய்த் தேவர்க்குந் தெரியாத வொளியுருவாய்
மூவராய் மூவர்க்கு முதல்வனாய் நின்றோய்நீ. (க)

போற்றுவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே
பாதலினால், வேற்றுவா ரகமடியேன் விளம்புமா றறி
யேனால். (உ)

பவித்தடங்கா கிடையாவர்க்கும் பங்கயத்தோன்
முதலோர்க்கு நினைந்தடங்காப் புகழடியேன் ப
ணிந்தடங்கப் பாலதோ. (௩)

பாற்கடலுளென்றிருக்கு மெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கு
மாற்கடவுளீயென்று லம்முனக்குவியப்பாமோ. ( )

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மமைத்தளித்துத் து
டைப்பதுநீ, நினைத்தவினை யாட்டென்று னின்பெ
ருமைக் களவாமோ. (௫)

கருதரிய வுயிர்க்குயிராய்க் கரந்தெங்கும் பரந்து
றையு, மொருதனிநா யகமென்று னுன்புகழ்க்கு வர
ம்பாமே. (௬)

இவை - ஈரடி அராகங்கள் (௪)

உருவென வருவென வுளவெனை விலவெனை
வருமறை யிறுதியு மறிவரு நிலைமையை
இவரிவ ரிறையவ ரெனமன வுறுதியோ
டவரவர் தொழவரு சமயமு மருளினை
கடுவளி கனல்புனல் ககனமோ டகலிட
முடுபதி யிரவ னுருவமு மருளினை
கடிமல ரடியிணை கருதினர் பெறுகென
வடிநடு முடிவற வருள்பர கதியினை.

இவை பெயர்த்தும்-ஈரடித்தாழிசைகள் (௪)

நாநாலு முகத்தவனே டுலகீன்ற வென்பரதுன்
உந்தி மலர்ந்ததல்லாற் றிருவுளத்தி லுணராயால்
மேருகிரி யுடலவன்றன் மிடல்கெடுத்தா யென்பரதுன்
சூருகிரோ யதிர்த்ததல்லாற் கோவேநீ யறியாயால்

பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியந் தோளாய் யென்பாரு
வென்றியா ருனதெயிற்றின் மேனிற்கு முலகங்கள்போன திருந்ததால்
அண்டமெலா முன்னுடையென்பா ரறியாதா ரங்களைவீ
யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் காற்றாவால்.

இவை - நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (உ)

நஞ்சமு மமுதமு நாகும் விரோ
வஞ்சமு ஞானமு மயப்பு மாயினை
இருவினைப் பகுதியு மின்ப துன்பமுங்
கருணையும் வெகுளியுங் கருத்து மாயினை.

இவை - முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (ச)

அலைகடல் வயிறு கலக்கினை
யவுணரை மதுகை யடக்கினை
மலைகட களிறு வதைத்தனை
மலைதலை கனிமு வெடுத்தனை.

இவை - இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

மண்ணை யிண்டனை
வெண்ணெ யுண்டனை
மருதி டந்தனை
யெருத டர்ந்தனை
யுண்ணி றைந்தனை
யெண்ணி றந்தனை
யொருமை யாயினை
பெருமை மேயினை

எனவாங்கு. தனிச்சொல்.

பதின்ன்கடிநிலமண்டில ஆசிரியச்சுரிதகம்.

மலர்தலை யுலகத்துப் புலமை சான்ற
பதின்மரும் பணித்த பாட்டலோ டையாடு
முதுமறை கறங்க முரச மார்ப்ப

வலம்புரி பிளிறும் பொலம்புரி கோயில்
ஆழியஞ் செல்வ வாழியம் பரம
வாழி வாழி மாயோய் வாழி
நெடியோய் வாழி நின்மாட் டொன்றே
யடியோ னேவேண்டுவ தஃதுநீ மறுக்கேல்
பூவரு மயன்முத லியாவரு மறியா
மூவுல களந்தநின் சேவடி வாழ்த்தித் [கா
தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்
கெழுவகைத் தோற்றத் தின்னாப் பிறப்பின்
என்பொழி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
லன்பொழி வின்மை யருண்மதி யெனக்கே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேபிரா னெம்மான்
தனக்கே யடிமை தமியேன் - புனக்கேழ்
மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுங் கால். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலா யிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி, மே
லா யிரந்தலை நாகங் கவிப்பவின் பூத்தகஞ்சம்,
போலா யிரங்கண் வளரும்பி ரான்பொன் னரங்க
னென்றே, மாலா யிரங்கவல் லார்க்கெய்த லாந்திரு
வைகுந்தமே. (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்த மூவிலைவே லீசற்கும் வாசவற்கும் வா
சப் பூமேல், மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு
மேலாய்வீற் றிருப்பர் மாதோ, பைகலந்த பாம்ப
ணைமேற் றிருவரங்கப் பெருநகருட் பள்ளி கொள்
வானுங், கைகலந்த நேமியானை திருநாமத் தொருநாமங்
கற்றார் தாமே. (ச)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றா ரெனினும் பதினா லுலகுங் கண்டா ரெனி
னுங் கண்டா மிருபற், றற்றா ரெனினுந் திருமா லடி
யா ரல்லா தவர்வீ டில்லா தவரே, பெற்றா மறை
யாள் கணவன் றுயிலும் பொற்கோ யிலையே புகழ்
வார் பணிவார், மற்றா ரெனினும் பெற்றா ரவரே
வானோர் திருமா மணிமண் டபமே. (௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும்
வளைந்தமலை யுங் கடலுமு, தண்டமு மகண்டமு ம
யின்றவர் துயின்றரு ளரும்பதி விருப்பி வினவிற்,
கொண்டல்குமு றுங்குடமி ழிந்துமத குஞ்சியரில்
கொண்டுறை மண்டி வருநீர், தெண்டிரை தொ
ழுந்தரள முங்கனக முஞ்சிதறு தென்றிருவ ரங்க
நகரே. (௬)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

(முதலடி.)

நகுகதிர் வழங்கு தகடுபடு செம்பொ
னவமணி குயின்ற தொடியணி யணிந்து
ககனவி விடுநில வெற்பொத் [illegible]ருந்தன,

நறியபுது மன்ற லிசைமுழு [illegible] முண்ட
நறவுகுதி கொண்ட தளவண [illegible]லங்கண்
மதுகர மொருகோடி சுற்றப் புனை[illegible]னை,

நளினமிட மங்கை குவலய மடந்தை
சனகனை தணங்கு பொதுவர்மக ளென்றிவ்
வனிதையர் தனபார மொத்துக் குழை[illegible]ந்தன,

நதிபதி சுழன்று கதறிநுரை சிந்த
வரவக டுரிஞ்சி யலறவல மந்து
வடவரை யுடறேய நட்டுக் கடைந்தன:

(இரண்டாமடி.)

இகலியிரு குன்றி லிருகட லொழுந்து
பொருவதென விம்ப மதிமுக மிலங்கு
மிருகுழை யிருபா டலைப்பச் சிறந்தன,

இணையற நிமிர்ந்து வலியொடு திரண்டு
புகரொடு பரந்து புழுகொடு மணந்து
கலவையி னணிசேறு துற்றுக் கமழ்ந்தன,

எதிரொருவ ரின்றி யகிலவுல குந்த
னடிதொழ விருந்த விரணியன் மடங்க
முரணியவ் வரைமார்ப மெற்றிப் பிளந்தன,

எறிகடல் கலங்கி முறையிட வெகுண்டு
நிசிசர னிலங்கை யரசொடு மலங்க
வொருசிலை யிருகால் வளைத்துச் சிவந்தன;

(மூன்றாமடி.)

பருகளவி னின்ற விளவுகனி சிந்தி
மடியவிடு கன்று குணிலென வெறிந்து
பறவையி னகல்வாய் கிழித்துப் பகிர்ந்தன,

வெறிபடு குருந்தை முறிபட வடர்ந்து
குடநட மகிழ்ந்து குரவைகள் பிணைந்து
பொருதொழி லெருதேழு செற்றுத் தணிந்தன

வெடிபட முழங்கி யெழுமுகிலு மண்ட
ரொடுவிரை தியங்க வெறிதிவலை கண்டு
தடவரை குடையா வெடுத்துச் சுமந்தன,

விழிவடவை பொங்க வெதிர்பொர நடந்த
களிறுளம் வெருண்டு பிளிறிட முனிந்த
புகர்முக விருகோடு பற்றிப் பிடுங்கின;

(நான்காமடி.)

அகலிடமு மும்ப ருலகமு நடுங்கி
யபயமடி யெங்க ளபயமென வந்து
விழுதொறு மிடையூ றகற்றிப் புரந்தன;
அருகுற விளங்கு மெறிதிகிரி சங்கம்
வெயிலொரு மருங்கு நிலவொரு மருங்கு
மெதிரெதிர் கதிர்வீச விட்டுப் பொலிந்தன,
அருமறை துணிந்த பொருண்முடிவை யின்சொ
லமுதொழுகு கின்ற தமிழினில் விரித்
யருளிய சடகோபர் சொற்பெற் றுயர்ந்தன,
அரவணை விரும்பி யறிதுயி லமர்ந்த
வணிதிரு வரங்கர் மணிதிகழ் முகுந்த
ரழகிய மணவாளர் கொற்றப் புயங்களே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

புயநான் குடையானைப் பொன்னரங்கத் தானை
அயனுந் திருவுந்தி யானை—வியனும்
பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் கண்டீர்
நரகதிக்குக் காணும லன்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்த வைகுந்த நாடெய்தி வாழிலென் ஞாலத்
தன்றி, ஈனந்த வாத நிரயத்து வீழிலென் யானடை
ந்தேன், கோனந்தன் மைந்தனை நான்முகன் றந்தை
யைக் கோயிலச்சு, தானந் தனையெனக் காரா வமு
தை யரங்கனையே. (௯)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவி னடித்தானு முரலி லொடித்தானு
மடவி கடந்தானும் புடவி யிடந்தானும்

குரவை பிணைத்தானும் பரவைய ணைத்தானுங்
கோசலை பெ[illegible]ம் விசலை யுற்றானும்
[illegible]ரனை யறுத்தானுங் காளை பொருத்தானு
முத்தி யளித்தானு மத்தி விளித்தானும்
பரம பதத்தானுஞ் [illegible]ரம விதத்தானும்
பாயல் வடத்[illegible] கோயி லிடத்தானே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனக்கொத்த தாட்டா மரைக்குச் சரண்
புகுந்தாள், ஆனே னினியுன் னருளறி யேனென தா
ருயிரோ, தேனேயென் றீவினைக் கோர்மருந் தேபெ
ருந் தேவர்க்கெல்லாம், கோனே யரங்கத் தரவணை
மே[illegible] பள்ளி கொண்டவனே. (௧௧)

மேகவிடுதூது — நேரிசைவெண்பா.

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்தே [illegible]ன்
றேன், அண்டர்கா ணுவரங்கத் தம்மானைக்—கண்டு,
மனத்தூ நாவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாஞ் சொ
ல்லிப், புனத்துளவத் தைக்கொணரீர் போய். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

போயவனி யிற்சில புறச்சமய நாடும்
பேயறிவை விட்டெழு பிறப்பையு மறுப்பீர்
ஆயனை யனந்தனை யனந்தசய னத்தெம்
மாயனை யரங்கனை வணங்கிமரு வீரே. (௧௩)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவு தந்தையுங் குருவு மெந்தையு மருள் கெடு
[illegible]ருள் கொடுப்பது, முருகு நெஞ்சமும் பெ
ருகு தஞ்சமு முரிய ஞானமும் பெரிய வானமும்,
திருவ ரங்கனு திருவ ரங்கனார் செர்கன் மாயனொ

ங்க ராயனுர், அருண் முகுந்தனு திருவை குந்தனு
ரமல் நாதனுர் கமல பாதமே. (௧௪)

இதுவுமது.

பாதியா யமூழியகால் கைய ரேனும்
பழிதொழிலு மிழிகுலமு …தா ரேனும்
ஆதியா யரவணையா …
லவரன்றே யாம்வணங்கு மடிக ளாவார்
சாதியா லொழுக்கத்தான் மிக்கோ ரேனுஞ்
சதுர்மறையால் வேள்வியாற் றக்கோ ரேனும்
போதினன் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன்னரங்கம் போற்றுதார் புலையர் தாமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய் தோம்…பான்
…பொன்கொழிக்கும், அலையார் திருவரங் கத்தெம்
பி… தன்னைப்போடும், தொலையாத கானங் கட
ந்தவந் நாட்டடந் தோறும்புல்லாய்ச், சிலையாய்க் கி
டந்தில மேநெஞ்ச மேகழ நீண்டுகைக்கே. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

திண்டா வழும்புஞ் செந்நீருஞ் சீயு நரம்புஞ் செ
றிதசையும், வேண்டா நாற்ற மிகுமுடலை வீணே
சுமந்து மெலிவேனே, நீண்டாய் தூண்டா விளக்
கொளியாய் நின்று மொன்று மடியாரை, ஆண்டா
ய் காண்டா வனமெரித்த வரங்கா வடியேற் கிரங்
காயே. (௧௭)

தவம் - கலிநிலைத்துறை.

காயிலை தின்றுங் கானிலு றைந்துங் கதிதேடித்
தீயிடை நின்றும் பூவலம் வந்துந் திரிவீர்கா…
தாயிலு மன்பன் பூமக ணன்பன் றடநாகப்
பாயன் முகுந்தன் கோயி லரங்கம் பணிவீரே. ()

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரர்ங் க…கிய …வை மாற்றி விடவரவின்,
போரரங் காக நடித்த…பாற் றுள்பற்றிப் பொன்னி
…ன்னீர்ச், …ரங் கா…ள் …ருழும்பனென் றேசிந்
தை செய்யிலது, கூ…ங் காலணஞ்ச மேவஞ்ச மா
…யக் கொடுவினைக்கே. (௧௯)

நேரிசைவெண்பா.

…சவனை யேசெவிகள் கேட்க திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி யிறைஞ்சிடுக—நேசமுடன் [ம்பூ
கண்ணனையே காண்கவிரு கண்ணிணர்கொள்காயா
வண்ணனையே வாழ்த்துகவென் வாய். (௨௦)

…ரங்கல் - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

வாயி னிரங்கினை யார மெறிந்தனை …ல்வளை தி
கினை தன், பா…ங்கினை… …யனி…தனை பா
ரி லுறங்கிலை யால, கே… லரங்கனை மாக னகந்திக
ழ் கோ…னகம் பொலியும், ஆயிழை நண்பனை நீயும்
விரும்பினை யாகு நெடுங்கடலே. (௨௧)

இதுவுமது - கலிநிலை வண்ணத்துறை.

கடல்வழி விடநிசி சார்பொழி படவிரு கண்சிறி
வடகயி லையிலெழு விடைதழு வியது மறந்தாரோ
வடலர வமளியி லறிதுயி லமரு மரங்கேசர்
இடர்கெட வருகிலர் முருகலர் துளவு மிரங்காரோ.

நேரிசைவெண்பா.

இரங்கத் தனித்தனியே யெய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தை யேதாற் றடுப்பீர்—அரங்கர்க்குக்
கஞ்சந் திருப்பாதங் கார்மேனி யென்றவர்பால்
நெஞ்சந் திருப்பாத நீர். (௨௩)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளி கொடாயிருக்கமது கரமெலா, நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னகிளை யாயிருக்கவுரை யாமல்யா,—ரிருக்கினுமென் னெஞ்சமல்லதொரு வஞ்சமற்றதுணை யில்லையேயன், ரூதரத்தினொடு தாதுவிட்டபிழை யாரிடத்துரைசெய் தாறுவேன்,—சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவரங்கரை வணங்கியே, திருத்துழாயதனில் விரும்பிநெஞ்சொடு திரும்பியேவருத லின்றியே,—வாரிருக்குமுலை மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளிலே, மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன்னையு மறந்ததே. (௨௪)

இருவுமது - நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோ காவின் மதுவருந்தி யப்பாற்
...மே... ...ன் பாமோ—சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்கு... ...கூமோ நெஞ்சே
திருவரங்கர் பாற்போன தேன். (௨௫)

அம்மானை - மடக்குக்கலித்தாழிசை.

தேன்மருந் சோலைத் திருவரங்க ரெப்பொருளு
மானவர்தா மாண்பெண் ணலியலர்கா ணம்மானை
ஆனவர்தா மாண்பெண் ணலியலரோ யாமாகிற்
சானகியைக் கொள்வரோ தாரமா யம்மானை
தாரமாய்க் கொண்டு மோர் சாபந்தா லம்மானை.

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மானையெய்தவ ரின்னமென்மட மானையெய்திலர் நேமியான், மாலைதந்தவர் பைந்துழாய்மது மாலைதந்தில ரிந்திரன்,—சோனைமாரி விலக்கிவிட்டவர் சோரிகண்மாரி விலக்கிலார், சுரர்களுக்கமு தங்கொடுத்தவர் சோதிவாயமு தங்கொடார்,—தானையை

வர் கொடிக்களித்தவர் தானைகொண்ட தளிக்கி ...காரர் வைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிர வை...ர்,—...முன்வரு மன்புளார்முலை யானைமுன்வரு மன்...; ரணியரங்கர் கடத்துநிதிய கீதியாக விருந்ததே. (௨௭)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும் வெளியினு மருளினுந் தெருளினு
மின்பமே யனை...யினுந் துன்பமே மிடையினும்
ஒருவர்முன் புகழினு மிருவர்பின் பிகழினு
மூனிறந் தழியினும் யான்மறந் தொழிவனோ
சுருதியின் றொலிடுங் கரதலங் நாலொடுந்
துவளுநூன் மார்பமும் பவளவாய் மூரலுந்
திருவரங் கேசர்தஞ் சுருள்கருங் கேசமுஞ்
செய்யநீண் முடியுமத் துய்யசே வடியுமே. (௨௮)

நேரிசைவெண்பா.

சேவடியான் மூவடியன் டென்னரங்கத் தம்மானீ, மூவடியால் வாங்கியமான் மன்னனுலகோ-மூவுலகும், வீசுங்கா லோவலிய வெவ்வினையே னெஞ்சமோ, பேசுங்கா லேதோ பெரிது. (௨௯)

நாரைவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங் கேசவ னல்லா தருள்செய்யும் பேரிலைவே, றொருவரங் கேசற்று மோதாரொன் காதலையோடியெய்கும், கருவரங் ...திரி வோர்க்குக் கருணைசெய்யும், திருவரங் கேசர்க்கு நீசொல்லல் வேண்டுஞ் செழுங்குருகே. (௩௦)

இரங்கல் - தாழிசை.

குருகுறங்கு கானலே கருநிறங்கொள் பானலே
கொடியிருண்ட ஞாழலே நெடியகண்ட னீழலே

பொருதரங்க வேலையே நிருதரங்க மாலையே [illegible]
போதவின்ற கம்புளே யேதையின் [illegible]ம்புளே
திருவரங்க நிலையிலா வொருபுயங்க[illegible] ணையிலே
திகழ்வலக்கை யேழதா முகிழ்மலர்க்க[illegible] வதாய்வதோ
கருணைநம்பு வதனமு மருணவிம்ப வ[illegible]ாமும் [ர்
காவிகொண்ட மேனியு மாவிகொண்[illegible] போனவே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிரு[illegible]தம்.

போனகம் பதினலு புவனங் [illegible]ளிபொறி யர வணைப்பாற் கடல், பூம டந்தையு நிலம டந்தையுந் தேவியர் புராதன மறைக்கு மெட்டா,—வானகம் பேரின்ப முடன்வீற் றிருக்குமிட மாகனம் வாயினதேயன், மலர்வந்த நான்முகன் றிருமைந்தனவன்மைந்தன் மதிருடி வாசவன் முதற்,—தே[illegible]ருந் தொண்டமெளலி முப்பத்து முக்கோடி தேவ[illegible]ன தேவல் செய்வோர், திங்களும் பரிதியுஞ் சங்கமுஞ் சிகிரியுந் திரிவனவு நிற்ப னவுமாம்,—எனமன் னுயிர்முழுதும் விளையாட லீலைக்கு இட்டபல மாயை யதனுற், லெழிலரங் கந்துயிலு மெம்பி[illegible]னின் பெருமை யாவரே வாழ்த்து வாரே. (கஉ)

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாழு மவுலித் தழாய் மணமு மகரக் குழைதோய் விழி யருளு, மலர்ந்த[illegible]வளத் திருநகையு மார் பிலணிந்த மணிச்சுடருங்,—தாழு முளரித் திருநாபித் தடத்து [illegible] துயிருந், சரண கமலத்து மைகேள்வன் சடையிற் புனலுங் காணேனால்,—ஆழமுடைய கருங்கடலி னகடு கிழியச் சுழித்தோடி, யலைக்குங் குடகா விரிநாப்பணைவா யாவிற் றுயிலமுதை,—ஏழு பிறப்பி லடியவரை யெழுதாப் பெரிய பெருமானை, யெழுத வரிய பெருமானென் றென்று தொழுதி யிருந்தேனே. (கங)

இதுவுமது-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குய[illegible]மத்தோ ளரங்கேசர் முன்னு ளிலங்கா[illegible]ங்கா வரன்காவி னல்வீழ, கருங்குன்று போன்மன்ன[illegible]கந் துத்தி வீழக் கண்டா னெனக்கின்று தண்டா ரளித்[illegible]ல், மருங்கெங்கும் வம்போது வார்வா யடங்கும் வ[illegible]டைக்கு நிலமங்கை யாடைக்கு நோகேன், நெரு[illegible]குந் தனிஞ்சந் தனம்பூச லாகு நீளாதி ராமையன் ம[illegible]ாதே. (கச)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடுகின்றனை யைம்பொறி களுக்கினை தேடியுங் கிடையாமல், வாடுகின்றனை வீடுசென் றென்றினி மரு[illegible]வை மடநெஞ்சே, ஆடுகின்றிலை யழுகிலை தொழுகி[illegible] யரங்கனைக் கரங்கூப்பிப், பாடுகின்றிலை நினைக்கிலையினமர்தப் பாடலின் படியாயே. (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயினை மனையைச் சேயினைப் பிதாவை யனைத்தினைத் [illegible]னைத்தினை விரும்பும், பேயினை மறந்து நோயினை [illegible]மூப்பைப் பிறப்பினை யிறப்பினைத் துடைப்பீர், ஆயனை முளரி வாயனை யெங்க ளமலனைக் கமலனைப் பயந்த, தாயனை நெடிய மாயனை வடபாற் றரங்கனை யரங்கனைத் தொழுமே. (கசு)

மடக்குக் கட்டளை ம[illegible]க்கலிப்பா.

தொழப்பெ றுதந்த வாரணத் தந்தமே
தொட்டி றுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து நான்முன் புவனங்க டந்ததே
மலர்ந்த வுந்தி புவனங்க டந்ததே
ஒழித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
ஒசித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே

அழித்த தும்பொருந் தானவ ரங்கமே
அரித னாரினி தானவ ரங்கமே. (௩௭)

நேரிசையாசிரியப்பா-உயிர்வருக்கமாலை.

அரங்க மாளிகைக் கருங்கடல் வண்ணனை
ஆலிமா முகிலை வாலி காலனை
இந்த ளூருறை யெந்தைபெம் மானை
ஈச னான்முகன் வாசவன் றலைவனை
உள்ளுவா ருள்ளத் துள்ளுறை சோதியை
ஊரக மின்றரு ணீரகத் தடிகளை
எவ்வுண் மாயனைத் தெய்வநா யகனை
ஏர்மலி சிகரத்து நீர்மலை யாதியை
ஐவா யரவி யறிதுயி லமலனை
ஒருகான் மொழியினு மொழிகுவை நெஞ்சே
ஓதநீர் ஞாலத் துழலும்
ஔவிய பிறப்பி லழுந்திவா டுவதே. (௩௮)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோட வனசமன்ன விருகண்வெள்ள மருவிபோன்
மருவியோட மதனன்வாளி யுருவியோட வாடையூ
டாடியோட வன்றிலோசை செவியிலோட வண்டுழா
யாசையோடு மெய்கள்பேதை யாவியோட வீதியோ
மோடியோட வங்கிவெப்ப மங்கியோட வைங்கரன்
முடுகியோட முருகனோட முக்கணீசன் மக்களைத்
தேடியோட வாணனா யிரம்புயங்கள் குருதிநீர்
சிந்தியோட [illegible] திருவரங்க ராசரே. (௩௯)

கலிச்சந்த விருத்தம்.

சருகருந்தியும் பொறிவருந்தருந் தவர்களண்ட
ர்குஞ் சரமுகன்குகன், பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந்
தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர், குருகைதஞ்சை
தென் கணபுரங்குறுங் குடிகுடந்தைவண் டுவரா

யிந்தளூர், திருவைகுந்தமஞ் சனசிலம்பயிந் திரபுர
ஞ்செறியுந் திருவரங்கமே. (௪௰)

மடக்குக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கந் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக்
கோயில், தருவொன்றும் வைகுந்தந் தயங்கொளி
சேர் வைகுந்தம், ஒருமருங்கி னத்துடையா ரொழிந்
தொர்சன ந்துடையார், மருவமறந் திருப்பீரோ வ
ரங்கமறந் திருப்பீரோ. (௪௧)

கட்டளைக்கலிப்பா.

திருப்பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம்பொன் னாக்கிய
சித்த ரோஞ்சுத்தக் காயா மலரொன
உருப்பொற் பானதி ருவரங் கேசனூ
ரூர கத்துநின் றூர்சென்றி றைஞ்சினோம்
இருப்புப் பாடகங் காட்டினர் யாமவர்க்
கிரும்பை யாடக மாக்கின மியத்தை
நருக்கி வெள்ளிய தாகவு ருக்குவோ
நமரு வித்தைக் கழுதே யருமையே. (௪௨)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அரும்பித் தளையவிழ் நாண்மாலை மார்ப னரங்க
னெங்கள், பெரும்பித் தளையும் பிறப்பறுத் தாண்ட
பிரான்சித்தரோம், தரும்பித் தளையுந் தராவும்பொ
ன் னாக்கித் தருவெமப்பா, திரும்பித் தளையினு மெ
ய்பா லமுதினுஞ் சிந்தனையே. (௪௩)

நேரிசைவெண்பா.

சிந்திக்கத் தித்திக்குஞ் செவ்வாய் துவர்த்துப்பாம்
புந்திக்கு ளேயின் புளிமேவு—நந்தம்
கருவரங்கங் கைத்தழலுங் காவிரியி னாடே
திருவரங்கத் தேவளருந் தேன். (௪௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனங்கு சோலை யரங்கேசர் சேவடி மேல்விசய
ன், தானந்த நந்நீலையிற் சாத்திய மாலையுந் தாள்விள
க்கும், வானந் தருங்கங்கை நன்னீருஞ் சென்னியில்
வைக்கப்பெற்ற, ஆனந்தந் தானல்ல வோமுக்க ணன்
மன்று ளாடுவதே. (சரு)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடு...நா கணையே லணையு மமலன் கமலத்
தவனுஞ் சிவனும், நாடுந் திருப... ...யிலின்
வாய் நறைவார் பொழிலூ டுறைவா ரளகக், காடுங்
குழையைச் சாடுங் குவளைக் கண்ணுங் குதலைப் பண்
ணுங் கரியின், கோடுந் தாளத் தோடும் புருவக்கோ
தண் டமுமே மூதண் டமுமே. (சசு)

கைக்கிளை-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அண்டமுழு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரள
ந்தவர் வளர்ந் தருளுமா, சண்டபண வைந்தலை யன
ந்த... ...ந்திகழ் தருந்திருவ ரங்கர் வரைமேற், கண்
டதொரு கொம்பு;இ லிரண்டுமக ரங்களொரு கஞ்ச
மிரு வெஞ்சிலை மணங், கொண்டதொரு கொண்ட
லிரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு கும்பமொ
ரு செம்ப ணிலமே. (சஎ)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன் னரங்கத் தரங்கநீர்ச் சீதள சந்திர
வாவிசூழ், கம்பு ருடன்பயி லுரைகாள் காதலை யெ
ன்சொலி யாறுவேன், வெம்பனி வந்தது வந்தபின்
வேனிலும் வந்தது வேனில்போய்ப், பைம்புயல் வந்
தது சென்றநம் பாதகர் வந்திலர் காணுமே. (சஅ)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காணுக புதுமைபல காட்டுவேன் ...செவிக ளெ
ட்டையு மெடுத்தாட்டுவேன், ...ல்பருகு வன்பெ
ரிய கனகவரை யைச்சிறிய க...னி லடைத்துவை
ப்பன், —வீணுரவாரமு தண்... முற விளைவிப்ப னிர
வுபகன் மாறுவேன், வி...ணையு மறைப்பனெழு
...ணையு மெடுப்பனிவை விளையாடும் வித்தையெ
ன்று... ...ணைப்பள்ளி யிற்றிருவ ரங்கத்து நெ
...ம்பிரான், நெடு...ணவனை நான்
முகனை வாசவனை மிருக... சடைமுதலாச், —சே
ணுடர் யாவரையு மடிமைகொண் டவரவர் சிரத்திற்
பொறித்துவிட்ட, இருச்சக் கரப்பொறியி லாத
வொரு கடவுளைத் தேடியினி முன்விடுவனே. (சகூ)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

...ன்னமேற் புரவியச ரிரவிகாய் வெயிலினுஞ்
முத்தரும் பியகலா முழுமதித் திருமுகத்
தன்னமே யின்னமோர் காவதம் போ...மே
...நுமிப் பாலையப் பாலைச் ...
என்னையா ளுடையவன் றுயிலரா ...மளியு
மிலகுபொற் கோயிலு மிந்துவின் பொய்கையும்
...ணைவாய் நீழலும் புரிசையும் மதுகரம்
பூவிரித் துறையுமக் காவிரித் துறையுமே. (ருo)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதி யாமலிக் கான்யாறு நீந்திச் சுரங்கடத்
தல், நிறைமதி யாளர்க் கொழுக்கமன் றுனெடு மா
லரங்கத், திறைமதி யாவரு மாரா வமிர்...
தருதற், குறைமதி யாள்பொருட் டாற்கங்குல் வ...
லெங் கொற்றவனே. (ருக)

மறம்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன் திருமுகத்தைக் கொணர்ந்த தூதா
குறையுடலுக் கேகு மறவர் கொம்பைக் கேட்டாய்
அற்றவர்சேர் திருவரங்கப் பெருமானோடு
னவதரித்த திருக்குலமென் றறியாய்போலும்
மற்றுனதான் திருமுகமே யானலந்த
வாய்செவிகள் மூக்கெங்கே மன்னர்முன்னே
பெற்றவிள வரசானு லாவின்கொம்பைப்
பிறந்தகுலத் [illegible] கேற்கப் பேசுவாய்ே

இதுவுமது-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்த தூதசெல் லரித்தவோலை செல்லுமோ
பெருவரங்க ளருளரங்கர் பின்னைகேள்வர் தாளிலே
பாசம்வைத்த மறவர்பெண்ணை நேசம்வைத்து முன்னமே
பட்டமன்னர் பட்டதெங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா
வாசலுக் கிடும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா
மகுடகோடி யிலையளக்க வைத்தகாலு காழியும்
வீசுசாமரங்குழும் முறிந்தகற்றை சுற்றிலும்
வே[illegible]தவர்களிட்ட வில்லும்வாளும் வேலுமே. ()

மடக்கு-நேரிசை வெண்பா.

வேலையுல கெப்பிறக்கும் வேலையெய்தாத் தோமில்லை
மாலையரங் கேசனைநா மாலையிலும்—காலையிலும்
உன்னினைந்தோ மில்லை யுடலெடுத்த வன்றுமுதல்
என்னினைந்தோ நெஞ்சே யிருந்து. (௫௪)

மடக்கு-கலித்துறை.

[illegible]வனம் விரும்புவன மணியரங்கர் பணியர
[illegible]கண்ப, வருங்கொடியின் மருங்கொடியின்
மனிக்குழைக்கும் களங்குழைக்கு மனங்கள்சாபக,

கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தநகை யொத்தம
கை காந்தள்பூந்தேன், மருங்குழலுங் கருங்குழலு
முருகுள்ளா யிருகுவளை மறைக்கவல்லாமே. (௫௫)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

[இதனுள் கேசாதிபாதவரை - உடல் அவயவங்களும்
அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.]

மறை சிலைவேல் வள்ளையென் னிலவின்
[illegible]லை மடவனை கமையாழ்
வாரிசங் கெளி[illegible]ந்தையாய் கலச
மணிவட பத்திர மெறும்பூர்
அமுதநீர்த் தாங்கத் துடிசுழி யரவ
மரம்பையென் றடிவரா லாமை
யணிதரா சினைகந் துகந்துகிர் மரள
மம்புய மாய்க்கா டனையார்
குழனுதல் புருவம் விலோசனங் காது
நாசிவாய் நகைமுகங் கண்டம்
தோள்வுதோண் முன்கை யங்கைமெல் விரல்கள்
() கூருகிர் கொங்கைகள் வயிறு
விறைதரு முரோம வரையிடை யல்கு
விரும்புமல் குறங்கொடு முழந்தாள்
மிளிர்கணைக் கால்கள் புறவடி பாடு
மென்குறி விரலகந் தானே. (௫௬)

[illegible] - மருட்பா.

தாளிரண்டும் பாரொன்றுந் தாவாடும் வேர்வாடும்
வாளிரண்டுங் காதிரகேடில் வந்திமைக்கும் - கோளி
நூலைகப் பூத மமைத்தருளரங்கர் [மூன்றும்
மைவளர் சோலை மலையில்
தெய்வ மல்லளித் திருவுரு வினனே. (௫௭)

ஊசல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துஞ் செத்து
  மூசலா வெத்தடியே னுழியும் வண்ணம்
கருமாயத் தெவ்வினைஞ்சைப் பலகை யாக்கிக்
  கருணையெனும் பாசத்தைக் கயிருப் பூட்டி
மருமாலைத் துளவசைய வாடி ரூசல்
  மணிமகரக் குழையசைய வாடி ரூசல்
திருமாது புவிமாதோ டாடி ரூசல்
  திருவரங்க ராசரோ யாடி ரூசல். (௫௮)

கலிநிலைத்துறை.

ஊசல் வடம்போ லூர்சக டம்போ லொழியாமே
நாசவு டம்போ டாவிசு ழன்றே நலிவேனை
வாசவ னும்போ தாசன னுங்கூர் மழுவோனும்
நேசமு டன்சூழ் கோயில ரங்க நெடியோனே.

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத் தழைக்கு மதயானை முன்புநின் றேனரங்கம், பேசத் தழைக்குமென் னன்பனை யாய்பெருங் கற்பகத்தின், வாசத் தழைக்கு நறுந்தழை காணிது மந்தத்தென்றல், வீசத் தழைக்குந் தழைபோற் கெடாது விலையில்லையே. (௬௰)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையான விலையென்று நீதந்த முத்தம்
  வேய்தந்த முத்தாகில் வெற்பாவி யப்பால்
இலையார் புனற்பள்ளி நாராய ணன்பா
  லெந்தா யரங்கா விரங்கா யெனப்போய்த்
தலையா லிரக்கும் பணிப்பாய் சுமக்குந்
  தன்றாதை யவர்தா மனைத்தாள் விளக்கும்

அலையாறு குடும்பு ராணங்க ளன் பாடு
  மாடும் பொடிப்பூசி யாவீந்த மாயே. (௬௧)

தவம் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்த மாயரங் கற்கே யுயிர்க ளடிமையென்னும், ஞானந்த ஞலம் பொறிப்பா லடைந்திநற் றூளைப் பற்றி, ஈனந் தரும்பற்று மற்றெல்லாம் யானென தெ ன்னுமபி, மானந் தவிர்ந்திருப் பார்க்கிது போலில்லை மாதவமே.

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதவங்களென் றேத வங்களின் மருவு சீவனை ன்றொருவ நீபெரும், பூத மல்லலையிந் திரிய மல்லையம் புலனு மல்லநற் புந்தி யல்லகாண், சீத ரன்பதந் தாமன் வாமனன் றிருவ ரங்கனுக் கடிமை நீயுணக், கேது மில்லையென் றறிய நிந்தபின் னீதின் மாதவ மில்லை யெங்குமே. (௬௩)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்த ளங்கைநல் வீரொன்செய் கேளிரண் டேந்திழையார், தங்காந்த னென்றறிந் தாலுநில் லாது தரைக்குநெய்க்கும்; அங்காந்த செம்பவ ளத்தெம்பி ரானரங் கன்புயங்கள், செங்காந்த ளல்வ ளியோவிரும் போவென்றன் சிந்தனையே. (௬௪)

களி - தாழிசை.

சிந்தை யிற்குடி கொண்டி ருந்து திருக்க ழுத்த டிமைக்கொளுர், திருவ ரங்கர் பொருப் புயர்ந்த திருப் புயம்புகழ் களியரோம்,—புந்தி மிக்கது வந்து புக்கது போத மாதர்க ளொழுவர்தம்; பூசை யேமக பூசை யென்றது புதுமை யன்றிது புத்தர்காள்,—அங் கரத்திமை யோர ருந்து மருந்தும் வெள்ளைய தவ

றியே, யரிய சாதிகெ[illegible]ளாத மானிட ரீகவி டத்தினி
யில்லையே,—மந்தி[illegible]த்தினி லாத-தேவதை வான
கத்தினி லில்லையே, வடிவி லாதவை யண்ட கோளம்
வளர்ந்த வைப்பி[illegible]லில்லையே. (சுரு)

குறளடி வஞ்சிப்பா; இவை பத்தொன்பதும்
வஞ்சி அடிகள்.

இல்லற மெனத் துறவற மெனச்
சொல்ல றம்பிற துணையன் றெனப்
பலக் கடலுட் டுவக் கறுப்பான்
காவிரி யிடைப் பூவிரி பொழிற்
சில மந்திகள் சினை தாவப்
பல தெங்கின் பழக்குலை யுதிர
அடர் கமுகின் மிடறொடி தரத்
தேமாங் கனி சிதறு புவிழ
முடப் பலவின் குடக்கனி யுக
வரம்பைக் கனி வரம்பிற் புக
வயன் மருங்கின் மலர்ப் பொய்கையுட்
டுயில் வலம்புரி துன்னெனை வுறத்
தாவட் டாமரைத் தவிசுறை தரு
குவட் டோதிமம் பேடட் டெனழ
மயிற் சேவல் மன[illegible] களிப்பக்
குயிற் பேடைக் குலமொ ளிப்ப
மறைமுகி லெ[illegible]முழவதிர் தரு
திருவ ர[illegible]ரு நகருள்
அர வணையிசை யறிதுயி லமர்ந்
தருள்புரி.

இது - ஈரடிகேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

திருநா ரணனைச் சேர்ந்தனம்
சர்ரு ரவிந்தம் தந்தமென் றிரங்கே. (சுசு)

மடக்கு - எழுசீர்க்கழிநெடில் [illegible]சிரியவிருத்தம்.

இரவியை யிரவின் மதியினை மதியு ளிறையினை யிறையுமென் னரிய, கரவனைக் கரவின் முனிவனை முனிவர் கருத்தனைக் கருத்தனைத் துடைத்தான், பரமனைப் பரம பதத்தனைப் பதத்தட் பாரனைப் பாரநத் தாரும், அரவனை யரவி னரங்கனை யரம்சத் தடிகளை யடிகள்சே வியுமே. (சுஎ)

இருடணிக்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

சேவிக்க வாழ்விக்கு [illegible]மங்கோ னரங்கன் றிருக் கோயில்சூழ், காவிற் கலந்தாளை தந்தேமி னார்லெ ஞ்சு கன்னெஞ்சமோ, வாவிப் புறத்தன்ன மேயின்ன மேநோ வரக்கண்டிலேன், பாவிக்க நேகந் தனிக்கால மிந்தப் பனிக்காலமே. (சுஅ)

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கால முணர்ந்த குறத்திநான் கருதினை யொன்று சொல்லுவேன், பாலக னுச்சியி லென்னெனய் வார் பழகிய தோர்கலை கொண்டுவா, கோல மலர்க் கையின் மங்கைநின் கொங்கை முகக்குறி நன்றுகாண், ஞால முவந்திட நாளையே நன்றுறுவை நம்பெரு மாலையே. (சுகூ)

மேகவிடுதூது - கட்ட[illegible]துறை.

பெருமாலை யார்க்குறைப் பேறாகக் கேவிலன்டு பேசினல்லாம், கருமாலை யாயெழுய் கார்க்குலங் காடொண்டர் காம்பொடிதன், திருமாலை கொண்ட திருமா லரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய், மருமாலை வாங்கிவம் மின்னாந்தி மாலை வருமுன்னமே. (எ0)

நேரிசைவெண்பா.

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவில்லை
இன்னம் பிறப்பிக்க வெண்ணுதே—தென்னரங்கம்
மேவிக் கிடந்தானே வீற்றிருக்கு நின்பதத்தென்
ஆவிக் கிடந்தா னருள். (எக)

இரங்கல் - மடக்கு - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில்
ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன் னகத் தடங்காவே
யவாவென் னகத் தடங்காவே
அம்போ ருகக்கண் பொருந்தேனே
யழுநீ ருகக்கண் பொருந்தேனே
பரம்புங் கடலூர் நாவாயே
பாவிக் கடலூர் நாவாயே
பார்மீ துயர மறியலையே
பகைமென் றுயர மறியலையே
கருங்கட் கயலே மாசுறவே
கரைவேம் கயலே மாசுறவே
கண்டற் போதுகு வாலுகமே
கங்குற் போதுகு வாலுகமே
குரும்பைத் தழைக்குங் கரும்பனையே
குயில்வந் தழைக்குங் கரும்பனையே
குருகீர் நந்து மரங்கரையே
கொணர்ந்த மரங்கரையே. (எஉ)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதனுள் பத்துத்தாமரைகளும் ஒன்பது
அதிசயங்களும் காண்க.

கரைபொரு தொழுகுங் காவிரி யாற்றே
ஆற்றிடைக் கிடப்பதோ ரைந்தலை யரவே

அரவஞ் சுமப்பதோ ரஞ்சன மலையே
அம்மலை பூத்ததோ ரரவிந்த வனமே
அரவிந்த மலரொரு மதிசுமந் தனவே
கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலம்
உடன்முழு தளந்ததொரு தாமரையே
வகிரிளம் பிறையணி வார்சடைக் கங்கைப்
பகீரதி கான்றதோர் பங்கே ருகமே
யாவையும் யாரையும் படைக்கு நான்முகக்
கோவை யீன்றதோர் கோகநதமே
திருமகட் கினிய திருமனை யாகப்
பெருமணி யிமைப்பதோர் பதும மலரே
சடைத்தலை தாழ்த்துச் சங்கர னிரப்ப
உடைத்தலை தவிர்த்ததோர் முளரிமா மலரே
ஆங்குமண் டோதரி யணிந்தமங் கலநாண்
வாங்கவில் வாங்கிய வனசமு மொன்றே
விரிந்தபுக ழிலங்கை வேந்தற்குத் தென்றிசை
புரிந்தருண் மலர்ந்ததோர் புண்டரீகமே
மண்டிணி ஞாலமும் வானமு முட்பட
அண்டமுண் டுமிழ்ந்ததோ ரம்போ ருகமே
கடைசிவந் தகன்று கருமணி விளங்கி
இடைசில வரிபரந் தினியவாய் நெடியவாய்
இன்பந் தழீஇய விருபெருங் கமலம்
அன்பந் தழீஇய தொண்டனே னையும்
டவ்புட னொருகா னோக்கிப்
பவக்கடல் கடக்கும் பரிசுபண் ணினவே. (எங)

கார்காலம்-வண்டு-கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேழுசு செவ்வா யரங்கேசர் பை
ம்பொன்னினாட், டென்கொண்ட பேராசை தந்
தார் மறந்தார்கொ லிசைவண்டுகாள், விண்கொண்ட

டமலைமீது [illegible] வின்மாரி பொழிகின்ற [illegible]சபோலவெ
ன், கண்கொண்ட முலைமீதுக் கண்மாரி பொழிகின்ற
கார்காலமே. (எச)

கைக்கிளை - கட்டளைக்கலித்துறை.

காரக மோங்கும் வடதிரு வேங்கடங் [illegible] வரையோ,
நீரக மோநெடு [illegible]க மோதுயி [illegible] மணிப், போர
க மோதென் றிருவரங் கப்பெரு [illegible] கோயில்கொண்டு
ம், ஊரக மோ [illegible] காவி [illegible] வொரு
க்கே. (எரு)

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம் பேசுவன் - திருவரங் கேசர்தாள்
மருவுமின் னேசமா[illegible] - க[illegible] பாசமே. (எசு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமா மடியர்பா னேசமா மடிகளும்
பைம்பொற் பூணு ராடையுஞ் செம்பொன்மா மேனி
ஆசையா மலருளாள் வாசமார் பகலமு [யும்
மஞ்சமெலன் றருள்செயுங் கஞ்சமுங் கருணையின்
தேசுலா வதனமும் மாசிலா முறுவலுஞ்
சீரிதா யெழுதகத் தூரிநா மமுமெனக்
கீசனார் திருவரங் கேசனார் திகிரியு
மிலகுவெண் சங்குமே யுலகமெங் கெங்குமே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

எங்கனுங் கிடந்துறையு மெம்பிரான்
கொங்கணுங் வண்டுமுரல் கோயில்சூழ்
உங்கள்வளை யெங்கள்வளை யொன்றியே
மங்கையுன கொங்கைகளை மானுமே. (எஅ)

இரங்கல் - கலித்துறை.

மானார் கேசன் மேலார் மாலார் வாழ்கோயில்
தேனார் காவிற் பூவா ராயுந் தேனேபோல்

நானு போர்க[illegible] கின்பங் கண்டார் நான்வர்டப்
போ[illegible]ர் வா[illegible] [illegible]தோ வோதாய் போர்தாவே. ()

[illegible] அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

போத வெ[illegible] தானர் போத[illegible]னுக்கரி தானர்
நாத ரரங்கத் திரு[illegible] தா ளடியார்க் [illegible]னடக்கின்
ஓது மறங்கி நட[illegible] தா னுள்ள ம[illegible] யரக்காம்
வேத மறைந்திட வல்லீர் விளைய மறைந்து விடீரோ.

பாண் - தாழிசை.

விடாதுபூ மடந்தைமார் விருப்பவாயர் மாதர்தோள்
வியந்துமுன் னயந்தவ[illegible]கு [illegible]ற்குமெங்கை கொங்கைதான்
அடாததன்று பாண[illegible] [illegible]வனென்றி யிங்ஙனம்
மயங்க[illegible]ன்பு கூறவி[illegible]ரிகளல்ல வல்லவே
எடாதிருக்கின் வாய்திறக்கு மெங்களைய னச்சிதோ
யென்னெனைப்பட்ட மெய்யிலிட்ட முத்துமுத்தரியமும்
படாமுகந் திறந்தசைந்து மடுங்காயின் மஞ்சளும்
பசுநரம்பு புடையரந்து பால்சுரந்த முலையுமே. (அக)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

முலைகொண்ட பான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம்
மொழிகுழலோ, அலைகொண்ட தின்னமென் கைய
ணை யெயலை யாழிவற்றச், சிலைகொண்ட செங்கை
யரங்கேசர் தாள்கொண்டு தேசமெல்லாம், விலை
கொண்ட வாள்விழி யாள்கொண்ட வாமெங்கள் மெ
ஞ்சமே. (அஉ)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சமங் கருதுங் கஞ்சனு மெருதும்
வேழமும் பரியும் வீழமுன் பொருதார்
தஞ்சமென் றவருக் கஞ்சலென் றருளுந்
தாயிலன் புடையார் கோயிலின் புடையார்

மஞ்சுவண் டினமுந் துஞ்சுதண் டலையாய்
வல்லியொன் றதிலே யெல்லியு திரும்
கஞ்சமுண் டதிலே கஞ்சமுண் டதிலே
கள்ளமுண் டதுவென் னுள்ளமுண் டதுவே.

முதுவேனிற்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில்
ஆசிரியவிருத்தம்.

உண்டுமிழ் வாசமுடன் றண்டலை மாருதம்வந்
துலவிய சாளரமுங் குலவிய வாணிலவும்
விண்டலர் பூவணையும் மென்பனி நீர்புழுகும்
மேனியி லும்முதிரா வேனிலு மாகியவால்
அண்டர் தொழும்பெருமா னின்பெருமா
னருமறை யின்பெருமா னம்பெருமாள்
புண்டரி கக்கமழுந் தண்டுறை யோதிமமே
புன்னைகள் சிந்தலரோ யின்னமும் வந்திலரோ.

கூதிர்காலம் - வேற்றொலிவெண்டுறை.

இன்னிசை வேயினர் மன்னிய கோயிலை யெய்தார்போல், பொன்னினை வாலவர் போனவி டத்தினிற் போகாதோ, மின்னிய முகிற்றுளி யென்றன் மேலெலாம், மின்னியின் பொறிகளை வழங்கும் வாடையே. (௮௫)

கார்காலம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாடை யாயிரு பனியுமாய் வேனிலாய் வந்தது காரொன்றே, பேடை மாமயிற் சாயலா யன்பர்மேற் பிழைகரு திடல்செம்பொன், ஆடை நாயகன் றிருமக ணாயக னரங்கநா யகனேறும், ஓடை மாவிது மதமிது பிளிறிய வொலியிது மழையன்றே. (௮௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மரகதம் போலெம்பிரான்வளர் கோயிலன்னீர் பிறைபோ மிளர்க்கிதை யாருளைப் பாரிர் பின்வந்தெய்த, தளைபோ யுறைத்த வருத்தும் பொருளொடுகொல் சங்கரன்பால், உளழுபோ யொதுங்க முயலைபோய் மதிபுக் கொளித்ததுவே. (௮௭)

கார்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒளிக்குமிரு சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வாயுருமுழக்கத் திந்திரவி லோடை நெற்றித், துளிக்குமழை மதக்கொண்மூக் களிற்றை மின்னாற் றொட்டிமாரு தப்பாகன் றூக்குங் காலம், அளிக்குலமுங் களிக்குயிலு மயிலும் பாடி யாடுபொழிற் றிருவரங்க ரணியாக் காலம், விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொறுக்குங் காலம் வினையேற்கு விழிகடியின் மேவாக் காலம். (௮௮)

இளவேனிற்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு காவிருகால் விற்குனித்தெய், ஏவலர்வாழ் திருவரங்கத் தமையிருத்திப் போனவர்நாட் டில்லைபோலு, கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கூவிளைகள் செவியிசைக்குங் குறும்புன்மாலை, பூவளரின் மணம் பரப்பி யிளவேனில் வரவந்த தென்றல்.

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக் குங்குமச் சேற்றைப் பொருளறியாள்பெரிய, துன்றலைக் குன்றுடிக் கும்மென்செய் வாயிய ராலழைத்த, வன்றலைக் குஞ்சரங் காத்தாயிலங்கை மலங்கவளைத், தன்றலைக் குஞ்சரத் தாயாய் காவண்ட ராதிபனே. (௯0)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அண்டர் போற்றுந்தி [illegible]வரங் கேச[illegible]
ரணிய ரங்கத் திரு[illegible]ற மெய்திரு[illegible]
பண்டு போன வளையா[illegible] வாங்குவேன்
பாவி யாதுப ராமுகம் பண்ணினால்
தண்டும் வாளுஞ்சி லையுமி ருக்கவே
சங்கு மாழியுந்தாருமென் பேனவை
தொண்டருக் கொற்றி வைத்தோமென் றேதிறற்
றுளவ மாலையைத் [illegible]டுப் பறிப்பனே. (

கலித்தாழிசை.

தொட்டுண்ட தயிர்வெண்ணெய்க் கன்றாய்ச்சி யுரலோடு சூழ்ந்துகட்டக், கட்டுண்டு [illegible]ர கறியாம லிருந்தழுத கள்வன்யாரோ, கட்டுண்டா னரங்கனெனக் கட்டுரைப்பா ராலுங் கங்கைசூடி, மட்டுண்ட கொன்றையான் மலர்மேலா னறிவரிய வடிவனன்றே. (௯௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல மாயைகடந் தப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந், தடியார்கள் [illegible]ங்கூடி யுனதடிக்கீ ழடிமை[illegible]யு மக்கால மெக்[illegible]லங் கான், கொடியா[illegible] மணி[illegible]ட வயோத்திமூதூர் குடி துறந்[illegible]திருவரங்[illegible]கோயில்கொண்ட, நெடி[illegible]யானே யடியேனை முயற்சியின்றி நின்னருளே [illegible] [illegible]ப னீசனேனே. (௯௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீசச் சமணர்க்குஞ் சூனிய வாதர்க்கு நீதியற்ற, பூசற் பௌத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும் யார்க்கும் புகலுகின்றேன், நாசப் படாவுயி ரொல்லா முதற்றந்த

[illegible] ஆசற்ற சிரரங் கத்தாதி மூலத் தரும் பெ[illegible] (௯௪)

நேரிசை வெண்பா.

[illegible]ரும்புண்ட நீரகத் தடிய[illegible]னைக்கென் னெஞ்சம்
இரும்புண்ட நீராவ தென்றோ — விரும்பி
அறந்திருந்துங் கோயி லரங்கா வுனைநான்
மறந்திருந்து மேற்பிறவா மல். (௯௫)

கள[illegible]ம்.

பிறவியெனுங் [illegible]டிப் பிணிபசியோ டிந்திரியச், சுறவநு[illegible]க் கொடுவினையின் சுழலகப்பட் டுழல்வேனை, அற[illegible]டையா யென்ன[illegible]ங்காவென் [illegible]க், குறவுடையா யடியேனை [illegible] கொள்வ தொருநாளே. (௯௬)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஒருபொரு ளல்லே னிருவினை யுடையே
னுனதுதொண் டெனுந்துறை குளித்துன்
பெருகுதண் ணளியின் பாசந்தொட் டிழிந்து
[illegible]ரியதோர் முத்[illegible] பெற்றேன்
திரு[illegible]மா மணியுஞ் சங்கமு மேந்திச்
[illegible]ய்யதா மரைபல பூத்துக்
[illegible]றமுடைத்தாய் நதிபொரு தரங்கங்
[illegible]லந்ததோர் கருணைவா ரிதியே. (௯௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரியரங்கம்வருதிருப்பாவைக்குமன்மகட்கும்
சீரியரங்கண்வளர்திருக்கோலமுந்தென்றிருக்கா
வேரியரங்கவிமானமுங்கோயிலுமேவித்தொழார்
பூரியரங்கவர்கண்ணிரண்டாவனபுண்ணிரண்டே()

௩.

நேரிசைவெண்பா.

புண்ணூ ருடற்பிறவி போதுமெனக் [illegible]ம்
எண்ணு திருந்த தினிப்போ[illegible]ம்—கண்ணு
குழற்காளாய், தென்னரங்க கோயிலாய் நின்பொற்
கழற்காளாய் நின்றேனைக் கா. (௯௯)

கலித்துறை.

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற் க
ண்வளரும் கருணைவள்ள[illegible] விரியும் துழாயரங்கர்
பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்திவாழ்வார்,
யாவரினு மிழிகுலத்தோ ராயினுமவர்கண்டீ ரிமை
யா[illegible]க்கு தேவரினு முனிவரினு மேலானோ
[illegible]ரியோரே. (௧௦௦)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவண்ண விருத்தம்.

மறைமுடி வென்னவே பணைமுகந் திகழ்
வரியர வணையேறி வாழரங்கர்தம்
எழில்பெறு மிருதாளி லேக லம்பக
மெனுமொழி தமிழ்மாலை தானணிந்தனன்
குழலிசை [illegible]மேவு [illegible] வந்தருள்
குருபர திருபாத போத மடைந்தவன்
அழகிய மணவாள தாச னென்பவ
னடியவ ரடிசூடி வாழு மன்பனே. (௧௦௧)

திருவரங்கக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.